

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 23 listopada 2004 r. oddalającej odwołanie złożone na podstawie art. 90 ust. 2 Regulaminu od decyzji odrzucającej kandydaturę skarżącego oraz od decyzji o powołaniu na to stanowisko innego kandydata;
- zasądzenie odszkodowania za poniesioną krzywdę moralną, oszacowaną *ex aequo et bono* na kwotę 5.000 euro obejmującą wartość szkody oraz odsetki, z zastrzeżeniem możliwości zwiększenia lub zmniejszenia tej kwoty w toku postępowania,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

W uzasadnieniu swojej skargi skarżący zarzuca pozwanej brak uzasadnienia zaskarżonej decyzji z naruszeniem art. 25 Regulaminu. Zarzuca on również naruszenie zasad zawartych w ogłoszeniu o wolnym stanowisku, naruszenie art. 29 ust. 1 oraz art. 45 Regulaminu, a także naruszenie zasad równego traktowania i prawa do kariery zawodowej oraz twierdzi, że pozwana dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, ponieważ jego doświadczenie zawodowe, rodzaj powierzanych mu obowiązków, oraz umiejętności w zarządzaniu i zdolności negocjacyjne w jego opinii przewyższają możliwości kandydata, który został wybrany. Wreszcie skarżący twierdzi, że doszło do nadużycia władzy.

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2005 r. przez Joerga Petera Blocka i innych przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-114/05)

(2005/C 115/59)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 28 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Joerga Petera Blocka, zamieszkałego w Sterrebeek (Belgia) i 12 innych osób, reprezentowanych przez adwokatów Stéphana Rodriguesa i Alicę Jamę, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji organu powołującego oddalających zażalenia skarżących wydanych łącznie z decyzjami organu powołującego z dnia 1 maja 2004 r. w sprawie zamiany grupy zaszeregowania skarżących, w zależności od przypadku, na grupę A*8 lub na grupę B*8,
- uchylenie imiennych kart wynagrodzeń skarżących wykonujących decyzję organu powołującego w przedmiocie

zmiany grupy zaszeregowania skarżących począwszy od 1 maja 2004 r., w zależności od przypadku, na grupę A*8 lub na grupę B*8.,

- wskazanie organowi powołującemu skutków jakie powoduje uchylenie zaskarżonych decyzji, a w szczególności zmiana grupy zaszeregowania skarżących z mocą wsteczną od 1 maja 2004 r., w zależności od przypadku, na grupę A*9 lub na grupę B*9,
- dodatkowo, zażądanie od Komisji uznania skarżących za podlegających awansowi, w zależności od przypadku, do grupy zaszeregowania A*10 lub grupy B*10, w trakcie ich następnego awansu,
- zobowiązania Komisji do naprawienia poniesionej przez skarżących szkody skutkiem braku zaszeregowania, w zależności od przypadku, do grupy A*9 lub do grupy B*9 począwszy od 1 maja 2004 r.,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania w całości.

Zarzuty i główne argumenty

Wszyscy skarżący są urzędnikami Komisji powołanymi przed wejściem w życie w dniu 1 maja 2004 r. nowelizacji regulaminu pracowniczego w grupach zaszeregowania A7 i B2. Kwestionują oni zaszeregowanie szeregowanie w grupie zaszeregowania A*8 i odpowiednio B*8, na mocy art. 2 załącznika XIII regulaminu pracowniczego.

Na poparcie swoich skarg skarżący podnoszą, iż zastosowanie w stosunku do nich powołanego przepisu jest bezprawne, ponieważ narusza art. 6 regulaminu pracowniczego, zasadę równoważności pomiędzy starą a nową strukturą przebiegu kariery zawodowej pod rządami starego i nowego regulaminu, równości traktowania, jak i ochrony uzasadnionych oczekiwań i praw nabytych przez skarżących. Jednocześnie powołują oni nadużycie kompetencji.

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2005 r. przez José Jiméneza Martineza przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-115/05)

(2005/C 115/60)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 28 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga José Jiméneza Martineza, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez Erica Boigelota przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu o

— naruszenie zasady dobrej administracji i należytego zarządzania oraz obowiązku dbałości o dobro urzędnika.

1) uchylenie decyzji Komitetu ds. Inwalidztwa z dnia 21 kwietnia 2004 odmawiającej uwzględnienia wniosku o orzeczenie inwalidztwa od dnia 19 stycznia 2004 r., o której został zawiadomiony pismem z dnia 27 kwietnia 2004 r.,

2) uchylenie decyzji Komitetu ds. Inwalidztwa z dnia 22 lipca 2004 r., na mocy której orzeczono o inwalidztwie, w zakresie, w jakim orzeczenie o inwalidztwie nie odnosi skutku wstecznego od dnia 21 kwietnia 2004 r.,

3) zasądzenie na rzecz skarżącego odszkodowania za szkodę majątkową i zadośćuczynienia za krzywdę moralną obliczonego w oparciu o zasadę słuszności na 222.568 EUR, z zastrzeżeniem jego podwyższenia w trakcie postępowania,

4) obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2005 r. przez Dorianą Lacombe'a przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-116/05)

(2005/C 115/61)

(Język postępowania: francuski)

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżący kwestionuje odmowę pozwanej orzeczenia o jego inwalidztwie na 3 lata począwszy od dnia 1 września 2004 r., z mocą wsteczną od dnia 21 kwietnia 2004 r., kiedy to Komitet ds. Inwalidztwa wydał wobec niego pierwszą decyzję odmowną.

Na poparcie swoich żądań skarżący powołuje się na:

— naruszenie art. 7 załącznika do regulaminu pracowniczego i zasad funkcjonowania Komitetu ds. Inwalidztwa. Utrzymuje przy tym, że dwóch z trzech lekarzy wchodzących w skład Komitetu ds. Inwalidztwa nie znało jego choroby ani stanu zdrowia,

— popełnienie przez Komisję w tym przypadku oczywistego błędu w ocenie co do natury jego choroby. Skarżący zaznaczył, że Komitet ds. Inwalidztwa nie wziął pod uwagę istnienia innej choroby aniżeli zaburzenia snu, tj. chronicznego zmęczenia, które zostało wcześniej rozpoznane,

— naruszenie obowiązku uzasadnienia,

— naruszenie art. 53 i 78 regulaminu pracowniczego oraz art. 13 do 18 jego załącznika VIII,

W dniu 28 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Dorian Lacombe'a, zamieszkałego w Evry (Francja), reprezentowanego przez adwokatów: Sebastiana Orlandiego, Xaviera Martina Alberta Coolena, Jeana- Noëla Louisa i Etienne'a Marchala, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Radzie Unii Europejskiej.

Skarżący wnosi do Sądu o:

1) nałożenie na Radę obowiązku zapłaty na rzecz skarżącego wynagrodzenia odpowiadającego całości dodatkowych prac wykonanych zgodnie z wykazem zatwierdzonym podpisem przez jego przełożonego i przez Sekretarza Generalnego Rady po odliczeniu już wypłaconego wynagrodzenia,

2) nałożenie na Radę obowiązku zapłaty składek na ubezpieczenie społeczne skarżącego odprowadzanych przez pracodawcę i przewidzianych w obowiązujących przepisach,

3) nałożenie na Radę obowiązku wypłaty skarżącemu zasiłków dla bezrobotnych, do których miałyby prawo, gdyby składki odprowadzane przez pracodawcę zostały odprowadzone w odpowiednim czasie na poczet jego ubezpieczenia społecznego,

4) nałożenie na pozwaną obowiązku zapłacenia skarżącemu odsetek za opóźnienie naliczonych zgodnie z podstawową stopą EBC podwyższoną o dwa punkty od wszystkich kwot, które powinny być zostać wypłacone na podstawie umowy pracownika pomocniczego, która wiązała strony.